

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

Ηλύσια Πεδία - Ο ευσεβής πόθος μας

Μέρος δεύτερο και τελευταίο

Σε συνέχεια, λοιπόν, του άρθρου της προηγούμενης Τετάρτης, παραθέτω εδώ τη μετάφραση από το σχολικό βιβλίου της Γ Λυκείου στην Ελλάδα, του αποσπάσματος αυτού του Επιτάφιου του Περικλέους, που έγραψε ο Θουκυδίδης

Μετάφραση:

....Γιατί αγαπούμε το ωραίο με απλότητα, και αγαπούμε τη σοφία χωρίς μαλθακότητα. Μεταχειρίζομαστε τον πλούτο περισσότερο σαν μια ευκαιρία έργων παρά σαν αφορμή κομπορρόμοσύνης, το να ομολογεί δε κανείς την φτώχεια του δεν είναι ντροπή, είναι όμως αισχρότερο να μην προσπαθεί να την αποφύγει με την εργασία. Επί πλέον, οι ίδιοι εμείς είμαστε σε θέση να φροντίζουμε ταυτόχρονα για τις ιδιωτικές μας υποθέσεις και για τις υποθέσεις της πόλης μας, και ενώ ασχολούμαστε με διαφορετικά επαγγέλματα κατέχουμε καλά τα πολιτικά ζητήματα. Γιατί είμαστε ο μόνος λαός που αυτόν που δε μετέχει στα κοινά δεν τον θεωρούμε φιλίσουχο αλλά άχροπο, και οι μόνοι που ή κρίνουμε ή διαμορφώνουμε σωστές γνώμες για τα πράγματα, γιατί δεν θεωρούμε τους λόγους εμπόδιο των έργων...

Το έργο αυτό, δηλαδή ο Επιτάφιος του Περικλέους, αποτελεί τον μεγαλύτερο ίσως ύμνο την Δημοκρατία και φυσικά, ή άποψη των Αθηναίων πάντα ότι εκείνος που δεν μετέχει στα κοινά, δηλαδή στην κοινωνική ζωή της πόλης, του κράτους, δεν τον θεωρούσαν φιλίσουχο αλλά άχροπο. Εύλογο, λοιπόν θα είναι το ερώτημα τι σχέση μπορούν να έχουν όλα αυτά και η περί δημοκρατίας και κοινωνίας αντίληψη των Ελλήνων, με το θέμα μας, που είναι τα Ηλύσια Πεδία.

Η πρωποίηση ενός ανθρώπου, έχει άμεση σχέση με την κοινωνική ζωή των πολιτών ή των υπηκόων ενός κράτους. Ο πρώτος δεν αποτελεί μονάδα και σε κάθε περίπτωση δεν ενεργεί πέρα και έξω από τα κοινωνικά δεδομένα. Ο άνθρωπος που προσφέ-

ρει ευαίσθια σε ιδανικά και αρχές και προβαίνει σε εκείνες τις ενέργειες και πράξεις που από μόνες τους τον θέτουν πέρα από τον μέσο άνθρωπο πολίτη, προέρχεται πάντα από το κοινωνικό σύνολο, την πολιτεία και έχει γαλουγηθεί και ανδριωθεί μέσα από τους νόμους, θεϊκούς και ανθρώπινους και τις αρχές που οι ίδιοι οι άνθρωποι έχουν θεωρήσει. Καθίκον του και προορισμός του, η πρόσπιση και υπεράσπιση των κανόνων δικαίου και ιθικής και είναι έτοιμος υπερβαίνοντας ανθρώπινα πάθη και αδυναμίες, υπερβαίνοντας εαυτόν να θυσιαστεί για εκείνα που πρεσβεύει και πιστεύει. Και γίνεται πρώτας, όχι γιατί απλά κάνει πράξεις πέρα του μέσου ανθρώπου αλλά γιατί υπάρχει εκείνο το βουλητικό στοιχείο που οδηγεί τον δρόμο του προς την θυσία. Η θυσία σε κάθε περίπτωση και πάντα ενέχει το αυτόβουλο στοιχείο και όχι τον εξαναγκασμό. Αν κάποιος οδηγείται στη «θυσία» χωρίς να ερωτηθεί και χωρίς να ενεργεί ιδία βουλήσει, τότε απλά δολοφονείται.

Σε όλες τις περιπτώσεις θυσιών που αναφέρονται στην αρχαία Ελληνική γραμματεία, διαπιστώνεται μέσα από τους διαλόγους ή τον ποιητικό λόγο και τις στιχομυθίας μεταξύ θυσιαζομένου θύματος και θύτου, ότι τελικά με βάση τις κοινωνικές αρχές ή τους νόμους των ανθρώπων ή των θεών, ο θυσιαζόμενος έχει αποδεχθεί ενσυνείδητα την ανάγκη της προσφοράς της ζωής του. Στην τραγωδία Ιφιγένεια εν Αυλίδι, η νεαρά κόρη πριγκίπισσα Ιφιγένεια αρχικά αντιδρά αρνητικά στην απαίτηση του Αγαμέμνωνα να εφαρμοσθεί η προτροπή του μάντη και θέληση των θεών. Ο διάλογος μακρύς μέσα στην τραγωδία και το αξιοπρόσεκτο είναι ότι καθόλη τη διάρκεια «των διαπραγματεύσεων» μεταξύ θύτου και θύματος, η θυσία καθυστερεί και το θύμα οδηγείται στον βωμό, όταν πλήρως έχει αποδεχθεί, κατανοίσει, υπακούσει και σεβαστεί το σκοπό της θυσίας της. Η ανταμοιβή της για την πρωτεία της αυτήν πράξην έρχεται από την ίδια

τη μεγάλη παρθένο Θεά την Αρτέμιδα όταν που αποσύρει από το βωμό και στη θέση της τοποθετεί ένα ελάφι και η ίδια περνάει στην μακαριότητα καταξιωμένη να υπηρετεί την Θεά ως ιέρεια και μετά το θάνατο της περνάει εκείνη μια απλή θνητή στην αιωνιότητα των Ηλυσίων Πεδίων. Το θέμα αυτό των ανθρωποθυσιών για λατρευτικούς λόγους, απετέλεσε κατά καιρούς αντικείμενο συζητήσεων καθώς αναφέρεται ως γεγονός και σε άλλες αρχαίες θυσίες, όπως για παράδειγμα στην εβραϊκή βίβλο, η θυσία του Αβραάμ. Ειδοποίος διαφορά μεταξύ των δύο θυσιών της παρθένου κόρης Ιφιγένειας και του νεαρού Ισαάκ των εβραίων, είναι ότι στη μία περίπτωση όπως προανέφερα της κόρης στοιχείο για την ολοκλήρωση της θυσίας είναι η αυτόβουλη προσέλευση της θυσιαζομένης, ενώ στην περίπτωση του Αβραάμ, η υπακοή στη θέληση του θεού, άνευ αντιρρήσεων. Ο Ισαάκ οδηγείται ως πρόβατον επί οφαγήν έστω και άν κατ' ακολουθίαν του Ελληνικού μύθου, ο θεός και εδώ τον αντικαθιστά με αληθινό πρόβατο. Εξ όσων γνωρίζω, ο Ισαάκ δεν οδηγείται στη θυσία, για κάποιο κοινωνικό ή άλλο σκοπό που έχει σχέση με την κοινή ζωή ή στόχους των πολιτών αλλά για να δοκιμασθεί η υπακοή και πίστη του πατέρα θύτη προς τον θεό του.

Ποιά όμως μπορεί νάταν αυτά τα Ηλύ-

σια Πεδία; Ήταν ένας διαρκής ευσεβής πόθος; Ήταν ο τόπος καταγωγής και προέλευσης του ανθρώπινου γένους; Ήταν τόποι που επισκέφθηκαν οι αρχαίοι Ελληνες, εκεί πέρα από τον Ωκεανό;

Αν όντως είναι έτοι τα πράματα και η μορφή και χωροταξική δομή των Ηλυσίων Πεδίων, είναι απλά ένας τόπος γιγινός αυτό έρχεται να ανατρέψει πολλές θεωρίες και κυριότερα την επικρατούσα για την ανακάλυψη της Αμερικανικής Ηπείρου. Σε αρχαϊκούς προϊστορικούς χρόνους, φαίνεται ότι ο Οδυσσέας (δηλαδί ο κάθε Ελληνας ταξιδευτής ναυτικός) τόλμησε και πέρασε τις Ηράκλειες Στήλες (Γιβραλτάρ) και ξανοίχθηκε στον απέραντο (ποταμό) Ωκεανό που διασχίζει όλη τη γη. Η τροπική γη των νησών της Καραϊβικής εκεί που δύει ο πλιός έδωσε αφθονία πηγών και πόρων ζωής, στους αρχαίους εκείνους εξερευνητές. Σταδιμένοι προφανώς από την πολιτεία τους, πήραν οι ίδιοι για την εποχή εκείνη, πιστοί στο καθίκον, άλλοι παρέμειναν και πέθαναν εκεί και όσοι μπόρεσαν και επέστρεψαν διηγήθηκαν, ως ναυτικοί, όσα έζησαν. Η μυθοπλασία ίσως και η έλλειψη τότε γραπτού λόγου διαμόρφωσαν τον λόγο, τον μετέδωσαν από γενεά σε γενεά και τη νοοταλγία του χαμένου εκείνου παραδείσου, δημιούργησαν τον πρωτό τόπο των Ηλυσίων Πεδίων.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**

Australian
registered Greek
Lawyer entitled
to practice Greek Law

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύνδευ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

- Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
- Γονικές Παροχές, Θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
- Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμάτων - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαθητήρια.
- Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
- Πληρεξόσια για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
- Εκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαρίθμου κατατάξεων.

- θώς και διορισμό φορολογικού αντικλήτου στην Ελλάδα - Υπαγωγή κατοίκων εξωτερικού στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην Αθήνα.
- Πλήρης ενημέρωση σχετικά με τα φορολογικά σας θέματα και τις τυχόν οφειλές σας σε σχέση με την περιουσία σας στην Ελλάδα όπου και αν βρίσκεται εκεί

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000